dosarul nr. 2-688/25;
2-24022652-32-2-27022024

HOTĂRÎRE
ÎN NUMELE LEGII

24 martie 2026 or. Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
În componenţa:
Președintele şedinţei, judecătorul: Natalia Doroftei
Grefier: Lilia Crețu

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului – avocat *****
Reprezentantei pîrîtului – avocatul *****

examinînd în şedinţă de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Neostil" către Ciorici Iurie, privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, încasare prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

1. La data de 04.06.2025, S.R.L. „Neostil" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ciorici Iurie, privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, încasare prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, a invocat că în fapt, la data de 14 aprilie 2025, Ciorici lurie, acționând cu rea-credință a publicat pe contul de Facebook și tiktok, mai multe postări foto și video prin care aduce învinuiri și comunică fapte false, în adresa „Neostil" SRL, precum că aceasta nu-și execută obligațiile contractuale asumate, ar acționa dolosiv în raport cu clienții și Ciorici Iurie, după cum urmează:

- În cadrul postării publicate la data de 14 aprilie 2025, publicată pe pagina de Facebook - Mir Sophin, cu mențiunea sponsorizat;
- În cadrul postărilor video publicate la data de 14 aprilie 2025, pe contul de tiktok Ciorici lurie, pe pagina numele cu numele @badaka11: https://www.tiktok.com/search?q=badaka%2011&t=1746188118296.

A specificat că, în cadrul postărilor, răspândite de către Ciorici Iurie, acesta intenționat a răspîndit declarații false și mincinoase, iar ulterior asocierea faptelor false, cu activitatea „Neostil" SRL, a dus la denigrarea imaginii acesteia.

Totodată a menționat că compania „Neostil" SRL este unul dintre liderii în domeniul construcției de piscine. De peste 20 de ani nu doar activează pe piață, ci stabilește standardele de calitate și servicii în industrie. Ocupă cu încredere una dintre pozițiile de top, având cea mai largă bază de clienți și un nivel ridicat de încredere atât din partea clienților particulari, cât și a celor corporativi. În perioada de activitate a realizat sute de proiecte — de la piscine private până la obiective comerciale de mari dimensiuni, cunoscute publicului larg. Clienții aleg respectarea

exactă a „Neostil” SRL pentru profesionalism, transparență, angajamentelor și fiabilitate. Din acest motiv compania este recomandată clienții revin la aceasta, iar numele companiei a devenit sinonim cu stabilitatea și calitatea superioară.

A subliniat reclamanta că, afirmațiile care parvin de la Ciorici Iurie sunt defăimătoare, lezează imaginea și prejudiciază reputația „Neostil” SRL, având drept scop discreditarea și inducerea în eroare a opiniei publice, diminuând încrederea publicului în raport cu activitatea de pe care o practică „Neostil” SRL cu verticalitate și consecvență în domeniul construcției de piscine, unde încrederea publicului este esențială.

Prin urmare, analizând conținutul publicat de către pârât, constată reclamanta că ele conțin mai multe declarații care au scop să denigreze imaginea și reputația profesională a reclamantei. Mai mult, este prejudiciată reputația profesională a întregului personal ce activează în cadrul întreprinderii, având drept scop discreditarea și inducerea în eroare a opiniei publice, astfel diminuând încrederea publicului în raport cu activitatea acesteia.

Este cert și faptul că informația răspândită de către Ciorici Iurie vizează în mod direct reclamanta „Neostil" SRL.

Pârâtul răspândește informații fără specificarea sursei, ce au un caracter vădit defăimător, ce depășește gradul de tolerare de care trebuie să dea dovadă o persoană, prin sfera de răspândire a informațiilor disponibilă de accesare liberă pentru public.

Informația cu caracter defăimător a fost răspândită de către pârât cu intenția de a fi apreciată ca reală de către societate, însă fără a prezenta un substrat factologic suficient la caz.

Mai mult ca atât, pârâtul nu a prezentat nici o probă care ar adeveri că conținutul postărilor, nu a fost un simplu atac către „Neostil” SRL și lucrătorii acestuia.

Se mai menționează că, prin postările sale, Ciorici Iurie aduce un șir de acuzații și declarații, care reieșind din maniera în care au fost prezentate, utilizarea sintagmelor univoce care lasă loc de interpretare, acuzând direct de săvârșirea unor acțiuni, ce în esență reprezintă infracțiuni.

Or, analizând conținutul postărilor publicate de către Ciorici Iurie, constată că aceste expuneri cu privire la fapte nu sunt altceva decât falsuri, care afectează grav imaginea „Neostil” SRL.

La fel, având în vedere că pârâtul a invocat că relatările acestora se referă la fapte, acesta trebuia să aducă probe care ar confirma că relatările lor cu privire la fapte corespund realității. Această concluzie reiese și din speța Savițchi contra Moldovei, unde Curtea de la Strasbourg s-a referit la delimitarea faptelor de judecăți de valoare. Astfel, Curtea a statuat: urmează a fi făcută o distincție clară între declarațiile de fapt și judecățile de valoare, existența fapte/or fiind susceptibilă probațiunii, pe când judecățile de valoare nu pot fi și nu necesită a fi demonstrate. Însă judecățile de valoare urmează să se bazeze pe un substrat factologic clar, lipsa acestuia ar putea duce la determinarea excesivității judecății de valoare, care în mod normal implică limite de protecție mai înguste oferite dreptului la libertatea de exprimare în sensul convenției. Prin urmare, informațiile răspândite de pârât nu reprezintă judecată de valoare cu sau fără substrat factologic suficient, or, nu a expus o opinie, un comentariu, teorie, idee, ci a furnizat „relatări concrete, care s-au produs în condiții concrete de loc și timp”, ceea ce reprezintă o expunere cu privire la anumite fapte, care sunt calificate ca fiind false.

Solicită reclamanta:

- Recunoașterea drept false și defăimătoare a informațiilor răspândite de pârâtul Ciorici Iurie;

- Obligarea pârâtului să dezmintă informația falsă și defăimătoare, care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamantei „Neostil” SRL, cu obligarea de a publica dezmințirea prin intermediul platformei Facebook - „Mir Sophin” și pe tiktok: https://www.tiktok.com/search?q=badaka%2011&t=1746188118296.

Textul dezmințirii: „ Recunosc faptul că afirmațiile răspândite de mine, Ciorici Iurie, în cadrul postărilor foto/video începând cu data de 14.04.2025, publicate pe Facebook și Tiktok, cu referire la „Neostil” SRL sunt false, mincinoase, denigratoare și lipsite de substrat factologic, lezând onoarea, demnitatea și reputația profesională a „Neostil” S.R.L. Îmi cer scuze de la „Neostil” SRL pentru comunicarea și răspândirea acestor informații false.";

- Încasarea din contul pârâtului Ciorici Iurie, în beneficiul reclamantei „Neostil" SRL (IDNO: *****) a sumei de 100.000 MDL, cu titlu de prejudiciu moral;

- Încasarea din contul pârâtului Clorici Iurie, în beneficiul reclamantei „Neostil" SRL (IDNO: *****) a cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat în mărime de 250 MDL pentru pretenția nepatrimonială, taxa de stat în mărime de 3.549, 97 MDL pentru pretenția patrimonială.

3. La data de 29.08.2025, prin intermediul SEDP a Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni), reprezentantului pârâtului Ciorici Iurie, avocatul ***** a depus referință, prin care a menționat că nu este de acord cu acțiunea depusă și consideră că este neîntemeiată reieșind din următoarele motive.

În fapt, la data de 20 ianuarie 2025, între Ciorici Iurie şi SRL „Neostil” a fost încheiat un contract fără număr ce are ca obiect executarea lucrărilor de instalare a echipamentelor şi componentelor unui bazin de piscină, în temeiul unui deviz anexat.

Tot în acea zi, a fost semnată Anexa nr. 1, în care este indicată expres suma de 50.000 lei achitată de către client şi acceptată de SRL „Neostil”, confirmarea făcând inclusiv prin ștampila oficială a companiei.

Acest fapt, şi anume, plata sumei şi lipsa bonului fiscal — este cert, dovedit şi nerecunoscut ca fiind fals de niciuna dintre părţi. Prin urmare, afirmația publică a clientului că nu i s-a eliberat bon fiscal este exactă și factuală.

Potrivit pct. 3.1. al contractului, executantul avea obligația de a finaliza lucrările în termen de 90 de zile lucrătoare de la momentul transmiterii vasului de beton. Deși această transmitere a avut loc, până în luna august 2025, lucrările nu au fost finalizate, ceea ce constituie o încălcare flagrantă a obligațiilor contractuale ale reclamantei.

Este relevant de subliniat și faptul că, la data de 14 aprilie 2025, Iurie Ciorici a expediat către SRL „Neostil” şi o notificare scrisă, prin care a informat în mod expres compania că trebuie să demareze următoarea etapă de executare a lucrărilor, în termen de 3 zile lucrătoare, conform punctului 2.4 din contractul fără număr, încheiat la 20 ianuarie 2025. Notificarea a fost transmisă cu confirmare poștală de expediere, însă SRL „Neostil” nu a oferit niciun răspuns şi nu a întreprins nicio acțiune în consecință.

Aceste fapte, necontestate și documentate, stau la baza postărilor publicate de pârât.

La fel, reclamanta afirmă că postările publicate pe Facebook şi TikTok ar fi fost „defăimătoare” şi „false”, însă în realitate acestea conțin: descrierea situației contractuale reale a lucrărilor nerealizate; **indicarea faptului că nu s-a emis bon fiscal (ceea ce este adevărat)** şi se confirmă prin înscrisul de pe anexa nr. 1 la contract din 20 ianuarie 2025 şi stampila aplicată de SRL „Neostil”; exprimarea unei nemulțumiri legitime a unui consumator, în contextul neexecutării unui contract şi neeliberării bonului fiscal, garantată de art. 32 din Constituția Republicii Moldova şi art. 10 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului; **se bazează pe**

documente oficiale; nu conține limbaj injurios sau afirmații personale neadevărate; vizează un **interes public** privind respectarea drepturilor consumatorilor.

Mai indică că, „Neostil" SRL nu execută obligațiile, este o afirmație cu substrat factologic suficient, verificabilă, având la bază dovezile clare ale nefinalizării lucrărilor în termenul contractual de 90 de zile lucrătoare, conform anexei şi contractului din 20 ianuarie 2025. Aceasta este o faptă reală, nu zvon sau bârfă. Libertatea de exprimare conferă protecție criticii bazate pe fapte reale şi efecte economice neloiale.

Neexecutarea obligațiilor de către „Neostil" SRL, se confirmă şi prin actul de constatare a faptelor întocmit de executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae, care a constatat că lucrările care urmau a fi executate de către „Neostil„ SRL, nu sunt nici până în prezent executate.

„Neostil SRL ATENŢIE ESCROCI" - această expresie are un caracter puternic critic şi alertă publică, însă trebuie examinată în lumina jurisprudenței privind discursul critic dur, libertatea de exprimare şi limitele calomniei. Afirmarea lipsei bonului fiscal este adevăr factual; deci nu este defăimare.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) a stabilit că exprimările critice dure, chiar „şocante" sau „deranjante", pot fi protejate dacă vizează o chestiune de interes public şi au un fundament factual rezonabil (ex.: *Jerusalem* v. *Austria,* 2001; *Steel şi Morris c. Regatul Unit,* 2005).

Chiar şi exprimările cu un ton critic puternic, inclusiv „ATENŢIE ESCROCI", sunt protejate ca formă de libertate a opiniilor şi exprimare a experienței consumatorului, cu condiția să se bazeze pe fapte reale, ceea ce este cazul în speță.

„Din cauza neglijenței Neostil SRL clientul suportă pierderi" - reprezintă o opinie exprimată ca urmare a faptelor constatate, sugerând o legătură de cauzalitate între comportamentul companiei şi efectele negative suportate.

Exprimarea opiniei şi libertatea de exprimare - Postările criticate de reclamantă se referă la nemulțumirea justificată a domnului Iurie Ciorici, în calitate de consumator, față de neexecutarea obligațiilor contractuale de către SRL „Neostil", inclusiv: refuzul de a executa lucrările contractate, deşi a fost achitat un avans de 50 000 lei, lipsa eliberării unui bon fiscal, cât şi pasivitatea şi lipsa de reacție la sesizările clientului.

Aceste fapte sunt susceptibile de interes public, întrucât implică drepturile consumatorilor, transparența fiscală şi corectitudinea în executarea contractelor.

Nu orice afirmație critică la adresa unei companii este defăimare. Atât timp cât conținutul publicat se bazează pe o experiență contractuală concretă şi verificabilă, nu poate fi cenzurat.

Astfel, în cazul de față nu există caracter mincinos al declarațiilor şi nu există intenție de denigrare, ci dreptul de a informa şi avertiza publicul despre o relație contractuală eşuată.

A relatat că, în cauza de față nu sunt întrunite cumulativ cerințele testului ingerinței asupra libertății de exprimare:

- <u>Ingerința nu este prevăzută de lege în mod clar şi previzibil.</u>

Reclamanta solicită restrângerea libertății de exprimare prin intermediul unei acțiuni civile în defăimare, însă nu demonstrează existența unui temei juridic clar care să permită sancționarea publicării unei opinii sau experiențe proprii exprimate în mod onest şi de bună- credință.

Potrivit jurisprudenței CEDO, pentru ca ingerința să fie „prevăzută de lege", aceasta trebuie să fie nu doar formal adoptată, ci şi accesibilă, clar formulată şi previzibilă în aplicare (cauza *Sunday Times c. Regatului Unit,* 1979). Or, în cazul de față, nu este indicată nicio normă precisă care să interzică exprimarea unei critici rezonabile față de o companie în raport cu executarea obligațiilor sale contractuale.

- Ingerința nu urmărește un scop legitim real.

Reputația comercială a unei companii nu este un scop absolut şi nu poate servi ca pretext pentru a reduce la tăcere orice critică publică. CEDO a recunoscut că companiile care activează pe piață trebuie să accepte un grad mai ridicat de expunere şi critică *{Steel şi Morris c. Regatului Unit,* 2005).

Consideră că în cauza de față, domnul Iurie Ciorici nu a făcut afirmații neadevărate sau insultătoare, ci a adus în atenția publicului un comportament contractual neconform al reclamantei, ceea ce este o contribuție directă la dezbaterea publică privind integritatea practică a agenților economici. Prin urmare, nu poate fi invocat legitim scopul protejării reputației reclamantei, în lipsa unui abuz evident al dreptului la exprimare.

- Ingerința nu este necesară într-o societate democratică.

Curtea Europeană a reiterat constant că exprimarea nemulţumirii faţă de actori privaţi - în special în spaţiul Online - este o componentă esenţială a libertăţii de exprimare (cauzele *Uj c. Ungariei,* 2011 şi *Monom c. Moldovei,* 2007). într-o societate democratică, publicul are dreptul să fie informat dacă o companie comercială nu îşi îndeplineşte obligaţiile contractuale.

Suprimarea acestor critici ar avea un efect de tip „chilling effect" *{efect de descurajare* sau *efect de inhibare)* asupra exprimării libere, descurajând cetăţenii de la a-şi manifesta opiniile şi contribuind la diminuarea transparenţei în mediul comercial.

În concluzie aplicarea testului triplului control al proporţionalităţii, conform jurisprudenţei CEDO, conduce la concluzia fermă că ingerinţa invocată de reclamantă în libertatea de exprimare nu este justificabilă din punct de vedere legal şi constituţional: nu este prevăzută de o lege clară, accesibilă şi previzibilă; nu urmăreşte un scop legitim real, deoarece critica rezonabilă faţă de activitatea unei companii nu echivalează cu lezarea abuzivă a reputaţiei acesteia; nu este necesară într-o societate democratică, întrucât exprimările domnului Ciorici contribuie la o dezbatere de interes public privind corectitudinea relaţiilor comerciale şi informarea consumatorilor.

Orice sancţionare a libertăţii de exprimare în acest context ar echivala cu o formă de cenzură neconstituțională şi neconformă cu standardele CEDO, având ca efect descurajarea participării cetăţenilor la dezbaterea publică şi limitarea transparenţei în mediul economic.

Astfel, solicită instanţei să analizeze cauza şi în lumina acestor principii, să constate că nu sunt întrunite condiţiile pentru restrângerea libertăţii de exprimare.

A atras atenția despre faptul că vizate de acţiune nu sunt calomnioase, ci se bazează pe fapte verificabile: neexecutarea contractului de către SRL „Neostil", sesizarea adresată autorităţilor competente, precum şi experienţa personală a clientului care a suferit prejudicii directe ca urmare a conduitei societăţii.

În final, a notat că afirmațiile critice formulate de pârât reflectă o experiență personală autentică şi legitimă, susținută de demersuri concrete întreprinse pe cale oficială, inclusiv adresarea unei sesizări către autoritatea competentă în materie de protecția consumatorului. Aceste exprimări nu pot fi calificate drept defăimătoare în absența oricărui exces sau rea-credință, întrucât se întemeiază pe un substrat factologic suficient verificabil şi sunt formulate într-un mod proporțional.

4. Reprezentantul reclamantului SRL „Neostil", avocatul ***** în ședința de judecată a susținut cererea de chemare în judecată în sensul formulat, solicitând admiterea acesteia pe deplin.

5. În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului Ciorici Iurie, avocatul *****, nu a recunoscut cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, motivele fiind expuse inclusiv și în referința înaintată anterior.

Aprecierea instanței de judecată:

6. Audiind opinia participanților la proces, examinând cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Neostil", instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată este parțial întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din considerentele ce succed.

7. În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

8. Potrivit art.121 și art.122 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

9. În conformitate cu art.130 alin.(1)-(3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

10. În ședința de judecată s-a constatat că la data de 14 aprilie 2025, Ciorici Iurie, a publicat pe contul de facebook și tiktok, mai multe postări foto și video prin care aduce învinuiri și comunică fapte false, în adresa „Neostil" SRL, precum că aceasta nu-și execută obligațiile contractuale asumate și ar acționa dolosiv în raport cu clienții și Ciorici Iurie.

11. La data de 02.05.2025, reclamantul „Neostil" SRL, a expediat în adresa lui Ciorici Iurie, o cerere prealabilă, solicitând dezmințirea în ordinea prevăzută de lege, prin același mijloc de comunicare, a informațiilor false și defăimătoare prezentate.

12. La data de 04.06.2025, S.R.L. „Neostil" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ciorici Iurie, privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, încasare prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

13. Articolul 32 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova statuează că oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gîndirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvînt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

14. Conform prevederilor art.21 Cod civil, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sînt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.

15. Conform art.1 alin.(1) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23.04.2010, prezenta lege are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.

16. În art.2 al Legii nominalizate sânt redate termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege care au următoarele semnificaţii:

defăimare – răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei;

răspîndire a informaţiei – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată);

informaţie – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine; *dezminţire* – infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la fapte care nu corespund realităţii.

17. Prevederile art.3 alin.(1),(3),(4) al Legii menționate, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei.Exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.Restrîngerea libertăţii de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin.(3) şi doar în cazul în care restrîngerea este proporţională cu situaţia care a determinat-o, respectîndu-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat.

18. Art.7 alin.(1)-(3) al aceleiași legi, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informaţia cumulează următoarele condiţii: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informaţie.Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.

19. La fel, se menționează că onoarea persoanei fizice reprezintă aprecierea socială a acesteia din partea societății. Demnitate este autoaprecierea din partea persoanei a calităților sale morale, profesionale. Reputaţia profesională constituie aprecierea calităţilor profesionale ale persoanei. În interpretarea corectă a normelor legale enunțate, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepţia pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputaţia înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate.

20. La acest segment, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că libertatea expresiei, aşa cum este garantată în Articolul 10 § 1, constituie deci unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice şi una dintre condițiile de bază pentru progresul acesteia (Lingens v. Austria, 8 iulie 1986, § 41, seria A, nr.103), iar prin Legea nr 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, a fost instituit mecanismul la nivel național prin care se garantează, exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea

dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private și de familie ale persoanei.

21. Astfel, conform celor declarate de către reclamant în cadrul ședinței de judecată şi în corespundere cu înscrisurile prezentate se confirmă că pârâtul Ciorici Iurie, la data de 14 aprilie 2025, a publicat pe contul de Facebook și tiktok, mai multe postări foto și video, în adresa „Neostil" SRL.

22. În concret, informația răspândită, face referire la acțiunile reclamantului "Neostil" SRL, precum că aceasta nu-și execută obligațiile contractuale asumate și ar acționa dolosiv în raport cu clienții săi, inclusiv Ciorici Iurie.

23. Astfel, instanța de judecată constată că afirmațiile formulate de pârât se circumscriu noțiunii de „defăimare", în sensul art. 7 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, întrucât acestea au fost făcute în mod public prin intermediul rețelelor de socializare Facebook și TikTok, iar conținutul acestora permite identificarea directă și neechivocă a reclamantului „Neostil" SRL, atât prin menționarea expresă a denumirii societății, cât și prin raportarea la activitatea desfășurată de aceasta și la relațiile sale comerciale cu clienții.

24. Prin natura și conținutul lor, afirmațiile răspândite transmit publicului ideea că „Neostil" SRL nu își execută obligațiile contractuale asumate, ar acționa cu rea-credință în raport cu clienții săi și ar urmări obținerea unor avantaje patrimoniale nejustificate, aspecte care sunt susceptibile să afecteze onoarea, demnitatea profesională și reputația comercială a reclamantului.

25. Instanța reține că afirmațiile făcute publice au caracter defăimător, întrucât lezează imaginea și prejudiciază reputația profesională a „Neostil" SRL, fiind de natură să inducă publicului percepția că reclamanta desfășoară o activitate necorespunzătoare standardelor profesionale și obligațiilor asumate față de beneficiarii săi. În domeniul producerii de piscine, unde încrederea clienților reprezintă un element determinant pentru desfășurarea activității economice, asemenea afirmații sunt apte să genereze consecințe negative asupra imaginii și credibilității societății.

26. Analizând conținutul postărilor publicate de pârât, instanța constată că acestea conțin declarații și acuzații care tind să denigreze imaginea și reputația profesională a reclamantei SRL "Neostil", diminuând încrederea actualilor și potențialilor clienți în serviciile prestate de aceasta și fiind susceptibile să determine reducerea oportunităților comerciale și afectarea relațiilor contractuale ale societății.

27. Or, pârâtul Ciorici Iurie a răspândit informații fără indicarea unor surse verificabile și fără prezentarea unor date obiective care să confirme veridicitatea afirmațiilor făcute. Modalitatea de exprimare utilizată și caracterul categoric al acuzațiilor formulate depășesc limitele criticii admisibile într-o societate democratică și ale gradului de toleranță pe care trebuie să îl manifeste o persoană juridică față de comentariile publice privind activitatea sa.

28. Totodată, instanța reține că informația cu caracter defăimător a fost răspândită prin intermediul unor platforme de socializare accesibile unui număr nelimitat de utilizatori, ceea ce amplifică impactul negativ al acesteia asupra reputației reclamantei. Prin modalitatea de prezentare a informațiilor, pârâtul a urmărit ca acestea să fie percepute de public drept fapte reale și certe, fără a dispune însă de un substrat factologic suficient care să justifice veridicitatea lor.

29. Cu raportare la esența informațiilor răspândite de partea pârâtă, instanța menționează că niciun mijloc de probă pertinent, concludent și admisibil în susținerea caracterului veridic al afirmațiilor contestate nu a fost prezentat de către pârât pe parcursul examinării cauzei.

30. Prin urmare, instanța conchide că informațiile răspândite nu corespund adevărului, or, din momentul în care pârâtul și-a asumat publicarea și răspândirea acestora în spațiul public, îi

revenea obligația de a demonstra existența unui suport factual suficient și caracterul veridic al afirmațiilor făcute. În lipsa unor asemenea dovezi, informațiile urmează a fi apreciate ca fiind false și defăimătoare.

31. Pe cale de consecință, instanța constată întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, și anume: informația a fost răspândită, aceasta se referă la reclamant și are caracter defăimător. În aceste circumstanțe, sunt întrunite temeiurile legale pentru restabilirea drepturilor persoanei lezate prin răspândirea informațiilor false, inclusiv prin dezmințirea acestora și repararea prejudiciului moral cauzat, în condițiile art. 7 alin. (3) din aceeași lege.

32. Conform art. 26 alin.(1), (2), (3) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană este în drept să ceară în instanţa de judecată dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare cu privire la fapte. În cazul în care instanţa de judecată va stabili că acţiunea cu privire la răspândirea informaţiei false şi defăimătoare este întemeiată, iar reclamantul solicită publicarea unei dezmințiri, instanţa va dispune dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare, indicând în dispozitivul hotărârii textul dezmințirii. Instanţa de judecată va dispune efectuarea dezminţirii în cel mai potrivit mod pentru restabilirea drepturilor reclamantului. Dacă informaţia falsă şi defăimătoare a fost răspîndită prin intermediul mass-mediei, instanţa va obliga mass-media care a răspîndit această informaţie să publice şi/sau să răspîndească dezminţirea la aceeaşi rubrică, pagină, în acelaşi program, la aceeaşi oră sau în acelaşi ciclu de emisiuni. În cazul în care informaţia falsă şi defăimătoare a fost răspîndită prin alte mijloace decît mass-media, instanţa va stabili aceeaşi modalitate de dezminţire sau, după caz, alta adecvată situaţiei.

33. În circumstanțele constatate, instanța de judecată apreciază ca fiind întemeiată solicitarea reclamantului privind dezmințirea informațiilor defăimătoare răspândite de către pârât. Or, având în vedere că informațiile respective au fost publicate prin intermediul rețelelor de socializare Facebook și TikTok, dezmințirea urmează a fi efectuată prin aceeași modalitate și pe aceleași platforme, astfel încât aceasta să ajungă la același cerc de persoane care au avut acces la informațiile defăimătoare.

34. Prin urmare, instanța de judecată va obliga pe pârâtul Ciorici Iurie să publice, pe conturile sale de Facebook și TikTok, o dezmințire cu următorul conținut: „Informația publicată anterior privind faptul că S.R.L. ”Neostil” ar fi implicată în activități de escrocherie nu corespunde realității”, în vederea restabilirii reputației profesionale și comerciale a reclamantului și înlăturării consecințelor prejudiciabile generate prin răspândirea informațiilor false.

35. Referitor la pretenția reclamantului privind compensarea prejudiciului moral în cuantum de 100.000 lei, instanţa ajunge la concluzia de a admite parţial solicitarea dată, din următoarele considerente.

36. În conformitate cu art. 2036 alin. (1) și alin. (4) Cod civil, în cazul în care persoanei s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

37. Art.2037 Cod civil stipulează că mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o

condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

38. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

39. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

40. Din conținutul art. 7 alin. (3) și art. 10 alin. (4) din Legea cu privire la libertatea de exprimare rezidă că persoana care se consideră lezată în drepturi poate cere repararea sau compensarea prejudiciului materiale și moral cauzat.

41. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, instanţa de judecată va acorda o compensaţie de natură să aducă satisfacţie persoanei lezate. La stabilirea cuantumului compensaţiei pentru prejudiciul moral, acordată persoanei fizice, instanţa de judecată va lua în consideraţie caracterul şi gravitatea suferinţelor fizice şi psihice cauzate reclamantului, caracterul informaţiei răspîndite, gradul de răspîndire a informaţiei, personalitatea reclamantului, reputaţia pîrîtului, gradul de vinovăţie a pîrîtului, consecinţele răspîndirii informaţiei defăimătoare, starea materială a reclamantului şi cea a pîrîtului, publicarea rectificării, dezminţirii sau acordarea dreptului la replică pînă la depunerea cererii de chemare în judecată şi alte circumstanţe importante pentru examinarea cauzei.

42. În acest context, instanța reține că dreptul la repararea prejudiciului moral reprezintă o garanție legală a protecției reputației și imaginii persoanei lezate prin răspândirea unor informații defăimătoare. Odată constatată existența defăimării și caracterul neadevărat al informațiilor răspândite, persoana responsabilă urmează să suporte consecințele juridice ale faptei sale, inclusiv sub aspectul reparării prejudiciului moral cauzat.

43. La aprecierea existenței și întinderii prejudiciului moral, instanța va ține cont de natura afirmațiilor publicate de pârâtul Ciorici Iurie, de modalitatea și amploarea răspândirii acestora prin intermediul rețelelor de socializare Facebook și TikTok, precum și de impactul pe care asemenea acuzații îl pot avea asupra imaginii și reputației comerciale a reclamantului.

44. Instanța constată că informațiile publicate de pârât, prin care reclamantului i-au fost atribuite practici neloiale, nerespectarea obligațiilor contractuale și comportamente dolosive în raport cu clienții săi, sunt de natură să afecteze grav credibilitatea și reputația profesională a SRL „Neostil”, mai ales în contextul activității economice desfășurate de aceasta, activitate care presupune existența unui raport de încredere între profesionist și client.

45. Totodată, instanța reține că informațiile respective au fost publicate pe platforme de socializare accesibile unui număr nelimitat de persoane, fapt care a amplificat efectele negative produse asupra imaginii reclamantului și a sporit riscul diminuării încrederii publicului în serviciile prestate de acesta.

46. La stabilirea cuantumului despăgubirilor, instanța va ține cont și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie de protecție a reputației și acordare a satisfacției echitabile pentru prejudiciile morale rezultate din afirmații defăimătoare, inclusiv de principiile desprinse din cauzele Petrina v. Romania și Pfeifer v. Austria, potrivit cărora despăgubirile acordate trebuie să fie proporționale cu gravitatea ingerinței și cu consecințele produse asupra persoanei lezate.

47. În speță, reclamantul a solicitat repararea prejudiciului moral prin încasarea sumei de 100.000 lei.

48. Examinând circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul informațiilor răspândite, gradul de vinovăție al pârâtului, amploarea difuzării acestora și impactul negativ produs asupra reputației reclamantului, instanța apreciază că suma solicitată de 100.000 lei este excesivă și nu corespunde principiului proporționalității care guvernează instituția prejudiciului moral.

49. Instanța de judecată reține că despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie să aibă un caracter compensatoriu și de satisfacere, fără a constitui o sursă de îmbogățire pentru persoana lezată. Totodată, cuantumul acesteia trebuie să reflecte gravitatea atingerii aduse drepturilor nepatrimoniale și să asigure un just echilibru între interesele aflate în conflict.

50. În aceste condiții, având în vedere principiul compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, instanța consideră că suma de 30.000 lei reprezintă o satisfacție echitabilă și suficientă pentru repararea prejudiciului moral cauzat reclamantului prin răspândirea informațiilor defăimătoare, această sumă fiind aptă să compenseze atingerea adusă reputației profesionale și imaginii comerciale a SRL „Neostil".

51. Prin urmare, cerința privind repararea prejudiciului moral urmează a fi admisă parțial, prin încasarea de la pârâtul Ciorici Iurie în beneficiul reclamantului SRL „Neostil" a sumei de 30.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, iar în rest pretenția urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

52. Instanța de judecată apreciază critic argumentele pârâtului Ciorici Iurie potrivit cărora afirmațiile publicate ar reprezenta exclusiv constatări factuale întemeiate pe neexecutarea obligațiilor contractuale de către reclamant și, prin urmare, s-ar bucura de protecția libertății de exprimare.

53. Or, existența unui litigiu contractual sau a unor neînțelegeri privind executarea unui contract nu conferă unei părți dreptul de a atribui celeilalte calificative precum „escroc" sau de a prezenta în spațiul public drept certă săvârșirea unor fapte ilicite de natură penală. Noțiunea de „escroc" este în mod obișnuit asociată în percepția publicului cu săvârșirea unor acțiuni frauduloase, dolosive sau infracționale, fiind aptă să genereze o percepție profund negativă asupra persoanei vizate.

54. Or, simplul fapt al existenței unor divergențe privind executarea obligațiilor contractuale nu echivalează cu existența unei fraude și nu justifică prezentarea reclamantului în fața publicului drept autor al unor acțiuni de escrocherie. O asemenea concluzie poate rezulta doar în baza unor constatări efectuate de autoritățile competente sau a unei hotărâri judecătorești definitive, iar nu din aprecierea unilaterală a uneia dintre părțile unui raport contractual.

55. Instanța observă că actul de constatare întocmit de executorul judecătoresc, invocat de pârât în susținerea poziției sale, poate confirma exclusiv existența unei anumite stări de fapt la momentul întocmirii acestuia, respectiv gradul de executare a unor lucrări. Un asemenea act nu stabilește existența unei intenții frauduloase din partea reclamantului și nu constituie probă a săvârșirii unor acte de escrocherie.

56. Totodată, împrejurarea că lucrările nu ar fi fost finalizate în termenul prevăzut contractual reprezintă un aspect ce ține de executarea raporturilor obligaționale dintre părți și poate constitui obiectul unor pretenții civile distincte. Cu toate acestea, neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a unei obligații contractuale nu permite calificarea automată a cocontractantului drept „escroc" și nici formularea unor acuzații publice privind pretinse activități frauduloase.

57. În ceea ce privește susținerea pârâtului că expresia „Neostil SRL ATENȚIE ESCROCI" ar reprezenta o simplă critică severă sau o alertă publică, instanța reține că libertatea de exprimare protejează inclusiv exprimările critice, șocante sau incomode. Totuși, exercitarea acestui drept implică și obligații și responsabilități, iar protecția oferită de art. 10 din Convenția

Europeană a Drepturilor Omului nu se extinde asupra acuzațiilor de fapt lipsite de o bază factuală suficientă.

58. În speță, formularea utilizată de pârât nu reprezintă o simplă opinie subiectivă cu privire la calitatea serviciilor prestate de reclamant, ci transmite publicului afirmația că reclamantul desfășoară activități frauduloase și înșelătoare. Din perspectiva unui cititor obișnuit al postărilor respective, expresia utilizată nu poate fi percepută drept o simplă nemulțumire contractuală, ci drept o acuzație concretă privind un comportament ilicit.

59. De asemenea, instanța reține că pârâtul nu a prezentat probe care să demonstreze existența unor constatări sau hotărâri judecătorești din care să rezulte că reclamantul ar fi săvârșit fapte de escrocherie ori alte acțiuni frauduloase. În lipsa unui asemenea suport probatoriu, calificativele utilizate depășesc limitele criticii admisibile și afectează în mod nejustificat reputația reclamantului.

60. Referitor la afirmațiile privind pretinsa neeliberare a bonului fiscal, instanța reține că aceasta nu justifică utilizarea expresiilor „escroc" sau „escrocherie" și nici generalizarea unor pretinse nereguli pentru a crea publicului impresia că reclamantul desfășoară în mod sistematic activități frauduloase.

61. Prin urmare, instanța concluzionează că argumentele invocate de pârât nu sunt de natură să înlăture caracterul defăimător al informațiilor răspândite, întrucât acestea depășesc limitele unei critici bazate pe fapte și transformă un diferend contractual într-o acuzație publică de comportament fraudulos, fără existența unui suport factual suficient care să justifice o asemenea afirmație.

62. Conform prevederilor art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

63. Art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

64. Astfel, se constată că de reclamant la depunerea acțiunii a fost achitată în total taxa de stat în cuantum de 3.799, 97 lei, fapt confirmat prin notele de plată din 03.06.2025.

65. Respectiv, instanța ajunge la concluzia de a compensa reclamantului cheltuielile de judecată formate din plata taxei de stat și va dispune încasarea din contul pârâtului Ciorici Iurie a cheltuielilor suportate pentru achitarea taxei de stat în sumă de 3.799,97 lei.

66. Din considerentele menționate, instanța de judecată va admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Neostil".

67. În conformitate cu prevederile art.art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

hotărăşte:

Se admite parțial acțiunea înaintată de S.R.L. „Neostil" către Ciorici Iurie, privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, încasare prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se recunoaște ca fiind falsă și defăimătoare informația răspândită de pârâtul Ciorici Iurie prin intermediul rețelelor sociale Facebook și TikTok, și anume afirmația „atenție Neostil escroci".

Se obligă pârâtul Ciorici Iurie să dezmintă informația falsă și defăimătoare, prin publicarea, pe paginile sale de Facebook și TikTok, a unei dezmințiri cu următorul conținut:

„Informația publicată anterior privind faptul că S.R.L. „Neostil” ar fi implicată în activități de escrocherie nu corespunde realității.”

Se încasează de la Ciorici Iurie în beneficiul S.R.L. „Neostil” suma de 30 000 (treizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată, formate din taxa de stat în mărime de 3 799, 97(trei mii șapte sute nouăzeci și nouă,97 bani) lei.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni), în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărîrii.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Natalia Doroftei**